

סדר דין: רגיל

בענין:

1. אחמד ת.ז. _____ (קטינה)
כפר בדיא- נפת טולכרם
באמצעות אפוטרופסה הטבעי אביה _____ אחמד
2. ת.ז. _____ (קטינה)
כפר בדיא - נפת טולכרם
באמצעות אפוטרופסה הטבעי אביה _____
שתיחן ע"י ב"כ עוה"ד מ. קופטי ו/או מ. דחלה
ו/או ג. סבאח ו/או ח. ח'ורי
רח' אלזהרה 18, ת.ד. 20460 י"ם
טל': 276668-9, פקס: 284687.

ת ת ו ב ע ת

- נגד -

1. סמ"ר _____ מורדכי מס' אישי _____
2. מדינת ישראל
3. צבא הגנה לישראל

כולם ע"י פרקליטות המדינה
מחוז תל אביב (אזרחי)
רח' הנריטה סולד 1, תל אביב

ה ה ת ב ע י מ

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף

כ ת ב - ת ב י ע ה

ה צ ד ד י מ :

1. א. התובעת מס' 1 הינה ילידת 1988, תושבת הכפר בדיא בנפת טולכרם והיא תובעת באמצעות אפוטרופסה הטבעי אביה _____ אחמד.
- ב. התובעת מס' 2 הינה ילידת 1987, תושבת הכפר בדיא בנפת טולכרם והיא תובעת באמצעות אפוטרופסה הטבעי אביה _____.
- ג. בתביעה זו תהינה התובעות מיוצגות ע"י ב"כ כנ"ל אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין כנ"ל.
2. א. בכל הזמנים הרלוונטים לתביעה זו, היה הנתבע מס' 1, חייל בצבא הגנה לישראל ו/או שוטר במשטרת ישראל ו/או במשמר הגבול עם מספר אישי כפי שמופיע לעיל, וככזה היו בינו לבין הנתבעים 2 ו- 3 יחסי שליחות ו/או יחסי מרות ו/או יחסי עבודה.
- ב. נתבעת מס' 2, מדינת ישראל, (להלן: "הנתבעת") הינה וחיתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על הנתבעים מס' 1 ו- 3 ו/או על כל פעולות חיילי צה"ל ו/או שוטרי משמר הגבול, הן בתוך גבולות מדינת ישראל והן בתוך השטחים המוחזקים כולל השטחים שהועברו בינתיים לשליטת הרשות הפלסטינית ובכלל זה זירת אירוע התאונה שתואר להלן.

ג. נתבע מס' 3 הינו והיה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו אורגנה ו/או שליחה ו/או ידה הארוכה של הנתבעת בכל הקשור לניהולם האזרחי ו/או הביטחוני ו/או מכל בחינה אחרת של השטחים המוחזקים כולל השטחים שהועברו בינתיים לשליטת הרשות הפלסטינית ובכלל זאת זירת אירוע התאונה שתואר להלן.

3. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לנתבע מס' 1 ו/או לחיילי צה"ל אחרים ו/או לשוטרי מג"ב, תראה כמיוחסת גם לנתבעים 2 ו-3 ביחד ולחוד מכח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכח יחסי עבודה ו/או מכח מתן היתר למעשיהם של אותם חיילים ו/או שוטרים ו/או מכח אישור מעשיהם של אותם חיילים ו/או שוטרים ובכללם הנתבע מס' 1.

האירוע :

4. א. ביום 8/8/1993, או בסמוך למועד זה, כשבוע לפני חתימת מזכר ההבנה בין ממשלת ישראל לרשות הפלסטינית בבית הלבן בושינגטון, החלו חייליו של סיור ממונע של צה"ל (להלן: "החיילים") לרדוף אחר קבוצת אנשים שהכריזו ברמקולים על שביתה כללית למחרת של אותו יום. הנתבע מס' 1 היה אחד מבין החיילים שבינם היה גם כן חייל בשם סגן גוטמן ו/או כל שם אחר דומה. בתגובה, התחילו מכריזי השביתה ברצת הימלטות מאיזור בית הספר שבו היו ואשר נמצא בקירבת בתי מגוריהן של התובעות בכפר בידיא שבנפת טולכרס. יצויין כי מסיבי לבית הספר, הסתובבו מטבע הדברים, מספר רב של ילדים קטנים.

ב. תוך כדי המרדף היו החיילים יורים בצורה שרירותית לעבר אותם אנשים. במהלך התקרית, נראה אחד או אחדים מתוך אותה קבוצה רצים אל תוך סימטה שהיתה באיזור ו/או לכל כיוון אחר. בעקבות כך נצפה הנתבע מס' 1 ו/או מי מהחיילים, רודף אחריהם ויורה לעברם מנשק אוטומטי מבלי להביא בחשבון כלל וכלל את המצאותם של ילדים קטנים ו/או עוברי אורח תמימים באיזור המרדף.

ג. כתוצאה מפעולת הירי הרשלנית והבלתי מבוקרת של הנתבע מס' 1 ו/או של מי מהחיילים, נפגעו התובעות שהיו עוברות אורח תמימות בקירבת מקום. התובעת מס' 1 נפגעה קשות משני כדורים. האחד נכנס לירך שמאל מצידה החיצוני תוך שהוא יוצא מן הצד האחר. השני נכנס לירך ימין מהצד הפנימי ויצא מן הצד האחר. התובעת מס' 2 נפגעה קשות מכדור אחד ו/או יותר שחדרו לתוך רגלה הימנית וגרמו לה לדימום ממושך.

ד. בעקבות אירוע התאונה, ניתנה לתובעות עזרה ראשונה בעקבותיה הועברו לבית חולים אלאיתיחאד אליו הגיעו במצב של הלם מוחלט עכ דימום מסיבי ברגליים. התובעת מס' 1 הוכנסה מיד לחדר הניתוח מאחר ואובחנה אצלה קריעה טוטאלית ודימום חזק בעורק המרכזי של ירך שמאל. התובעת מס' 2, אף היא עברה ניתוח דומה ברגלה הימנית.

ה. התובעת מס' 1 אושפזה בבית חולים אלאיתיחאד תקופה ממושכת המגיעה לכדי שלושה שבועות תמימים. התובעת מס' 2 אושפזה גם היא לתקופה ממושכת.

ו. האירוע שתואר לעיל ייקרא להלן לשם הקיצור "התאונה".

סיכום מצבן הרפואי של התובעות :

7. א. ע"פ חוות דעתו של פרופ' _____ מילר מומחה בכירורגיה פלאסטית, המצורפות לכתב התביעה, מהוות חלק בלתי נפרד הימנו ומסומנות באות 'א', נותרה התובעת מס' 1 כיום עם צלקות נרחבות שקועות ומכערות כמפורט להקן :-

1. צלקת שקועה, שממדיה 3.5 * 2 ס"מ מצוייה בצד החיצוני של מרכז הירך הימנית.
2. צלקת שקועה, שממדיה 2.5 * 11 ס"מ מצוייה בקדמת הירך הימנית.
3. צלקת שקועה חלקית, שממדיה 4.5 * 1.5 ס"מ מצוייה בחלק הפנימי עליון של הירך השמאלית.
4. צלקת שטוחה, ארוכה, שממדיה 1 * 14.5 ס"מ מתמשכת כמעט לכל אורך קדמת הירך השמאלית. משני צידי הצלקת ישנן צלקות של תפרים אפקיות מרובות. רוחב הצלקת על שלוותיה אלו הוא 3.5 ס"מ.

ב. צלקות נרחבות אלו גורמות לתובעת בנוסף לכיעור, כאבים וגירודים לעיתים קרובות, דבר שגורם לה לאי נחת ממושכת ולסבל רב.

ג. יצוין עוד כי בהיות התובעת מס' 1 משתייכת למין הנשי הרי שצלקות אלה גורמות לה נזק נפשי בל יתואר, עד כדי כך שפרופ' מלר רואה לנכון לקבוע כי :- "לנוכח ההשתייכות החברתית של הנבדקת, וההשלכות לגבי הופעתה החיצונית בעתיד כנערה ואשה, יש לצלקות הנדונות משמעות יתר."

ד. בגין פגיעתה של התובעת מס' 1 נקבעה לה נכות צמיחה של 15% כמפורט בחוות דעתו של פרופ' מילר.

ה. התובעת מס' 2, אף היא סובלת מכאבים עזים ומגבלות ברגלה הימנית. לא זו אף זו, לתובעת מס' 2 נותרו גם צלקות נרחבות ומכערות ברגל, דבר אשר, בנסיבות העניין, גורם לה לסבל נפשי רב.

ו. בשל מצבם הכלכלי הקשה של הוריה, לא הצליחה התובעת לקבל חוות דעת של מומחה רפואי שיש בה כדי לשקף את מצבה הרפואי בעקבות התאונה וכתוצאה ממנה. על כן, עותרת התובעת מס' 2 למינוי מומחה מטעם בית המשפט.

ז. לחלופין, שומרת התובעת מס' 2 על זכותה לצרף חוות דעת רפואית של מומחה מטעמה בשלב מתקדם יותר, ובכל מקרה לאחר ההכרעה בשאלת החבות.

נטל הראיה :

8. א. התובעות תקדימנה ותטענה כי לא היתה להן ידיעה ו/או היכולת לדעת מה ריו למעשה הנסיבות שגרמו לתאונה אשר הביאה לידי נזקיהן, וכי נזקיהן נגרמו ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם היתה שליטה מלאה עליהם וכי התאונה מתיישבת יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

ב. על כן תטענה התובעות כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא היתה רשלנות שיחובו עליה.

9. א. התובעות עוד תקדימנה ותטענה כי הנזק שנגרם להן בתאונה נגרם ע"י דבר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום נזק בהימלטו ואשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי משליחיהם ו/או מי משיטריהם ו/או מי מעובדיהם ו/או מי מטעמם.

ב. על כן תטענה התובעות כי על הנתבעים הראיה שלא היתה לגבי הדבר המסוכן או הנמלט התרשלנות שיחובו עליה.

אחריות החיילים ו/או כוחות הבטחון ובכללם הנתבע מס' 1 :

10. תטענה התובעות כי התאונה ונזקיה נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק מצדם של החיילים ו/או שוטרי מג"ב ובכללם הנתבע מס' 1 אשר ביצעו את הירי שגרם לתאונה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים, במצטבר, בהשלמה ו/או לחילופין :-

- א. ירו אש חיה ו/או כדורי גומי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה ו/או מבלי לדעת את היעד לירי ו/או מבלי לודא את יעדס ו/או בצורה בלתי מבוקרת ו/או.
- ב. ירו אש חיה ו/או כדורי גומי ללא אבחנה באיזור מגורים תוך סיכון חיי אדם ו/או חיי קטינים.
- ג. ביצעו את הירי מטווה קצר ו/או מטווה המסכן חיי אדם ו/או חיי קטינים בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- ד. השתמשו באש חיה ו/או בירי כדורי גומי באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש חיה.
- ה. ביצעו את הירי כאשר לא נשקפה להם ו/או לחייהם סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.
- ו. ביצעו את הירי לעבר הגוף בנסיבות הנזכרות בס"ק לעיל מבלי לודא שעוברי אורח תמימים ובכללם התובעת לא יפגעו ממנו.
- ז. ביצעו את הירי ללא קבלת היתר משוטרי ו/או מפקד המוסמך לכך.
- ח. נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות המטה הארצי ו/או בניגוד לפקודות הקבע של המשטרה ו/או של משמר הגבול ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם ע"פ דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.
- ט. לא עשו כל שבאפשרותם ו/או ביכולתו של חייל ו/או שוטר סביר לעשות בכדי למנוע את אירוע הירי.
- י. לא פעלו כפי שחייל ו/או שוטר סביר היה פועל בנסיבות העניין.

אחריות הנתבעים 2 ו- 3 (להלן: "הנתבעים") :

11. הנתבעים אחראים באחריות שילוחית לרשלנות החיילים ו/או שוטרי מג"ב. ובכללם הנתבע מס' 1, אשר ביצעו את הירי וזאת בהיותם של אכה שלוחיהן ו/או פועליהם מטעמן ו/או עובדיהם של הנתבעים ו/או בשל ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של כוחות הביטחון הנ"ל ו/או בשל אישרורם למעשים אלה.

12. התובעות תוסיפנה ותטענה כי הנתבעים אחראים לתאונה ולנזקיה באחריות אישית עקב רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או הפרת חובה חקוקה שלהם המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים, במצטבר, בהשלמה ו/או לחילופין :

- א. לא פיקחו ו/או לא פיקחו כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל ו/או שוטרי מג"ב ובכללם הנתבע מס' 1, בשטחים המוחזקים בכלל ובאיזור התאונה בפרט ו/או
- ב. לא מילאו את חובותיהם ו/או יעודיהם על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי השטחים המוחזקים בכלל ולבטחון התובעת בהיותה קטינה בפרט.
- ג. לא צפו למרות שהיו צריכים לצפות את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמה לתאונה ו/או צפו את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמה לתאונה ואף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו די למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.
- ד. הפנו לזירת האירוע, אם היה כזה, כח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.
- ה. לא דאגו להבהיר לחיילים ו/או לשוטרים ובכללם הנתבע מס' 1, את הוראות הפתיחה באש, ובפרט את הוראות הפתיחה באש המתייחסות לירי באש חיה ו/או בכדורי גומי.

- ו. לא דאגו להבהיר לחיילים ו/או לשוטרים ובכללם הנתבע מס' 1, את הוראות השימוש באש חיה ו/או הירי בכדורי גומי, ובפרט את הוראות השימוש המתייחסות לטווחי וכוון הירי.
- ז. לא דאגו להקפיד ו/א להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או הירי של כדורי גומי ו/או פיקחו והדריכו שלא כראות את הוראות הפתיחה באש ו/או הירי של כדורי גומי ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאו כי אנשים המסורים להדרכתם, ובמיוחד החיילים ו/או והשוטרים שביצעו את הירי ובכללם הנתבע מס' 1, ידעו אותן או ישמרו עליהן.
- ח. לא דאגו להקפיד ו/א להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות השימוש באש חיה ו/או בכדורי גומי ו/או פיקחו והדריכו שלא כראות את הוראות השימוש באש חיה ו/או בכדורי הגומי ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאו כי אנשים המסורים להדרכתם, ובמיוחד החיילים והשוטרים שביצעו את הירי באש חיה ו/או בכדורי גומי, ובכללם הנתבע מס' 1, ידעו אותן או ישמרו עליהן.
- ט. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את התאונה ונזקיה ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיחו באנשים המסורים לאחריותם.
- י. פעלו לא כפי שאדם ו/או רשות אחראים, זהירים ונבונים היו פועלים ועושים בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות התאונה.
- יא. נהגו בניגוד לכללי הבטיחות והפרו חובות שבחוק.
- יב. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים ו/או לשוטרים שביצעו את הירי, ובכללם הנתבע מס' 1, לירות שלא כדין.
- יג. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים ו/או לשוטרים שהשתמשו באש החיה ו/או בכדורי גומי, ובכללם הנתבע מס' 1, להשתמש בהם שלא כדין.

נזקי התובעות והוריהן :

13. לתובעת מס' 1 נקבעה כאמור דרגת נכות צמיתה של 15% וזאת בעיקר בשל הצלקות הנרחבות והמכערות המצויות לאורך שתי ירכיה של התובעת.
14. לעומת זאת, נכותה הצמיתה של התובעת מס' 2, טרם נקבעה על ידי גורם כלשהו ובשל מצבה הכלכלי הקשה היא עותרת למינוי מומחה מטעם בית המשפט.
15. התובעות סובלות ותסבולנה מכאבים מתמידים וזקוקות הן לטיפולים רפואיים ותרופתיים ואף פסיכולוגיים כל ימי חייהן. בעקבות האירוע וכתוצאה ממנו סובלות ותסבולנה התובעות ממשבר נפשי אשר גורם ויגרום להן סבל רב. זאת בנוסף לסבל הנפשי שיגרם להן בשל הקטנת סיכוייהן להינשא עם בחירי ליבן.
16. ערב אירוע התאונה היו התובעות נערות קטינות בריאות בגופן ובנפשן. כתוצאה מהתאונה נאלצו הן לשכב במיטתן תקופה ממושכת ולהתעכב בכניסתן לבית הספר, דבר אשר פגע קשות במורלן.
17. כן, בעקבות התאונה וכתוצאה ממנה נאלצו אבותיהן של התובעות, שהינן המפרנסים היחידים של משפחותיהם, להיעדר ממושכות ממקום עבודתם, דבר אשר גרם למשפחות נזקים כספיים כבדים.
18. בעקבות התאונה וכתוצאה ממנה נזקקו התובעות לעזרתם הצמודה והמתמדת של בני משפחותיהן, אשר ידם היתה מושטת לעזרתן עשרים וארבע שעות ביממה. לעזרה כזו יזקקו התובעות במידה ניכרת גם בעתיד.
19. ואלה הנזקים שנגרמו ויגרמו לתובעות כתוצאה מן התאונה ושאת הטבתם זכאיות הן לתבוע - והן תובעות - מן הנתבעים :

נזקים מיוחדים :

לתובעת מס' 1 :-

ש"ח	40,000	א. הוצאות טיפולים רפואיים ונסיעות בעבר
ש"ח	45,000	ב. עזרת הזולת
ש"ח	35,000	ג. אובדן השתכרות של ההורים
<hr/>		
ש"ח	130,000	סה"כ נזקים מיוחדים

לתובעת מס' 2 :-

ש"ח	10,000	א. הוצאות טיפולים רפואיים ונסיעות בעבר
ש"ח	15,000	ב. עזרת הזולת
ש"ח	15,000	ג. אובדן השתכרות של ההורים
<hr/>		
ש"ח	40,000	סה"כ נזקים מיוחדים

נזקים כלליים לשתי התובעות :

- א. אובדן כושר השתכרות ו/או כושר עבודה ו/או פנסיה של התובעות בעתיד
- ב. עזרת הזולת לעתיד
- ג. טיפולים רפואיים, פסיכולוגיים ושיקומיים
- ד. נסיעות והוצאות רפואיות אחרות
- ה. כאב וסבל, עוגמת נפש ואובדן הנאות חיים

20. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין או משלימות זו את זו, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים. בכל מקום בכתב התביעה שבו מיוחס מעשה או מחדל או שבו נטענה טענה ביחס לנטל הראיה או המחדל נטענת הטענה כנגד הנתבעים ביחד ולחוד וכן כנגד עובדיהם, נציגיהם ושליחיהם, בהתאמה, והכל לפי הקשר הדברים.

21. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

22. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם ביחד ולחוד לשלם לתובעות את מלוא נזקיהן כמפורט בסעיף 19 לעיל ו/או לפי כל פירוט אחר כפי שיימצא בית המשפט לנכון ולצודק בנסיבות העניין וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות המשפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כחוק והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד התשלום המלא בפועל.

קופסי-דחלה ושות'
ב"כ התובע